

En aktiv kommunal arbejdsmarkedsindsats

Der er opbrud i holdningerne til, hvad man kan og skal gøre for de ledige. Dette opbrud viser sig især i befolkningen og hos de lokale politikere. Holdningsskiftet, der nu er ved at nå helt ind i Folketinget, har fået overskriften: Fra kontantlinjen til arbejdslinjen. Denne overskrift er inspireret af den svenske indsats.

Kontantlinjen er filosofien bag den hidtidige bistandsmodel. Et varieret udbud af kontantydelse med hver sit regelsæt. Det overlades til den enkelte borger at bevise, hvor dårlig han eller hun er, og hvor lidt den pågældende selv kan gøre ved sin situation.

Arbejdslinjen er filosofien bag den hidtidige beskæftigelsesindsats. Et arbejde er for den enkelte ensbetydende med en forpligtelse til at yde noget, og samtidig modtager man løn for det. I dette tilfælde skal borgeren vise, hvor meget han eller hun kan.

Arbejdslinjen er filosofien bag flere lovforslag i Folketinget. Socialministerens lovforslag om ungdomsydelse og om dagpenge (bruttorevalideringsydelse) og arbejdsministerens forslag om den kommunale beskæftigelsesindsats.

En konsekvent anvendelse af filosofien bag arbejdslinjen vil betyde, at kommunerne står med meget store grupper af borgere, som forventes at gøre en aktiv indsats for: kontanthjælpsmodtagerne, førtidspensinisterne, revaliderende, flygtningene, sygedagpengemodtagerne med videre.

En sådan indsats forudsætter løsninger på to problemer.

For det *første* må der etableres en ny model, hvorefter kommunerne kan finansiere en aktiv indsats. Her må staten fastholdes på det finansielle ansvar for ledigheden og dens bekæmpelse.

For det *andet* må kommunerne have nye redskaber til at løse hele problemet i et aktivt samarbejde med de private virksomheder.

De mange ledige er uden sammenligning vort største sociale problem. Filosofien bag arbejdslinjen er at bygge på de lediges egne ressourcer. Men opgaven kan kun løses, hvis virksomheder og personaleorganisationer anerkender deres medansvar.

En løsning af de to problemer forudsætter dermed, at alle de involverede parter må tage konsekvensen og leve op til nogle nye roller.

Folketinget kan ikke nøjes med at tilslutte sig arbejdslinjen som filosofi. Folketinget må følge dette op med bredere rammer for kommunernes virksomhed på området, og Folketinget må også leve op til dets finansielle ansvar ved en målrettet finansiel model til finansiering af den aktive indsats.

Virksomhederne og personaleorganisationerne kan ikke fortsat både tale om, at de offentlige udgifter skal ned, og samtidig afvise at medvirke i løsningen af problemerne. De må tværtimod aktivt støtte, at man i kommunerne må og kan finde løsninger efter arbejdslinjen.

Landsforeningen vil medvirke aktivt i en fortsat bestræbelse på at bane vejen for, at kommunerne får mulighed for at lægge arbejdslinjen til grund for en bred indsats for de berørte grupper.